

7 Μαΐου 2020

Άγιος Πορφύριος Καυσοκαλυβίτης: Χρειάζεται προσοχή και προσπάθεια για να κατανοεί κανείς αυτά που μελετάει και να τα ενστερνίζεται

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Αγ. Πορφύριος Καυσοκαλυβίτης](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

Ο Γέροντας Πορφύριος με μια εικόνα της Παναγίας.

Όποιος θέλει να γίνει χριστιανός, πρέπει πρώτα να γίνει ποιητής. Αυτό είναι! Πρέπει να πονάεις. Ν' αγαπάεις και να πονάεις. Να πονάεις γι' αυτόν που αγαπάεις. Η αγάπη κάνει κόπο για τον αγαπημένο. Όλη νύχτα τρέχει, αγρυπνεί, ματώνει τα πόδια, για να συναντηθεί με τον αγαπημένο. Κάνει θυσίες δεν λογαριάζει τίποτα, ούτε απειλές ούτε δυσκολίες εξαιτίας της αγάπης.

Αν στραπατσαρισθεί η ψυχή και γίνει ανάξια της αγάπης του Χριστού διακόπτει ο

Χριστός τις σχέσεις διότι ο Χριστός «χοντρές» ψυχές δεν θέλει κοντά Του. Η ψυχή πρέπει να συνέλθει πάλι, για να γίνει άξια του Χριστού, να μετανοήσει «έως εβδομηκοντάκις επτά». Η μετάνοια η αληθινή θα φέρει τον αγιασμό. Όχι να λείεις «πάνε τα χρόνια μου χαμένα, δεν είμαι άξιος» αλλά μπορείς να λείεις «θυμάμαι κι εγώ τις μέρες τις αργές που δεν ζούσα κοντά στον Θεό».

Ιγνάτιος Μπριαντσιανίνωφ: «Πάσα γαρ εργασία σωματική τε και πνευματική μη έχουσα πόνον ή κόπον, ουδέποτε καρποφορεί τω ταύτην μετερχομένω, ότι βιαστή εστίν η Βασιλεία των ουρανών και βιασταί αρπάζουσιν αυτήν, βίαν ειπών την του σώματος εν πάσιν επίπονον άσκησιν».

Χρειάζεται προσοχή και προσπάθεια για να κατανοεί κανείς αυτά που μελετάει και να τα ενστερνίζεται. Αυτός είναι ο κόπος που θα κάνει ο άνθρωπος. Στην κατάνυξι στην ζέση στα δάκρυα θα μπει μετά χωρίς να κοπιάσει. Αυτά ακολουθούν είναι δώρα Θεού. Ο έρωτας θέλει προσπάθεια;

Εγώ ο καημένος επιθυμώ ν' ακούω τα λόγια των Πατέρων, των ασκητών, τα λόγια της Παλαιάς και της Καινής Διαθήκης. Σ' αυτά θέλω να εντρυφώ. Αυτά καλλιεργούν το θείο έρωτα.

Ο Χριστός κάθεται έξω απ' τη θύρα της ψυχής μας και κρούει για να Του ανοίξομε, μα δεν μπαίνει μέσα. Δεν θέλει να εκβιάσει την ελευθερία, που ο ίδιος μας έχει δώσει. ... Ο Χριστός είναι ευγενής. Στέκει έξω απ' τη θύρα της ψυχής μας και χτυπάει απαλά. Αν του ανοίξομε, θα έλθει μέσα μας και θα μας δώσει τα πάντα, τον εαυτό Του, μυστικά, αθόρυβα.

Ετοιμάζεσαι ν' αποκτήσεις εκείνα που θέλει ο Χριστός, για να έλθει μέσα σου η θεία χάρις, αλλά δεν μπορεί να μπει, όταν δεν υπάρχει εκείνο που πρέπει να έχει ο άνθρωπος.

Ποιο είναι αυτό; Είναι η ταπείνωση. Αν δεν υπάρχει ταπείνωση, δεν μπορούμε ν' αγαπήσομε τον Χριστό. Ταπείνωση και ανιδιοτέλεια στη λατρεία του Θεού.

Κανείς να μη σας βλέπει κανείς να μην καταλαβαίνει τις κινήσεις της λατρείας σας προς το θείον. Όλ' αυτά κρυφά, μυστικά, σαν τους ασκητές. Θυμάστε που σας έχω πει για τ' αηδονάκι; Έτσι γίνεται και μ' αυτόν που ερωτεύεται τον Χριστό. Άμα αγαπάει, «φουσκώνει ο λάρυγγας, παθαίνει, μαλλιάζει η γλώσσα».

Έ, όταν φθάσεις σε μια τέτοια ταπείνωση κι εξαναγκάσεις την χάρι του Θεού να κατοικήσει μέσα σου, τότε τα κέρδισες όλα. Όταν έχεις ταπείνωση, όταν γίνεις αιχμάλωτος του Θεού, αιχμάλωτος με την καλή έννοια, δηλαδή δοχείο της θείας χάριτος, τότε μπορείς να πεις με τον Απόστολο Παύλο: «Ζω δε ουκέτι εγώ, ζη εν

εμοί Χριστός». Είναι πάρα πολύ εύκολο να πραγματοποιηθεί αυτό, να κάνομε, δηλαδή αυτά που θέλει ο Θεός. Όχι απλώς εύκολο αλλά ευκολότατο. Αρκεί να κάνομε το άνοιγμα. Όταν κάνομε το άνοιγμα, για να δεχούμε το θείον, γινόμαστε άξιοι του Θεού, για να εγκύψει μέσα μας ο Χριστός. Και αν εγκύψει μέσα μας ο Χριστός μας χαρίζει την ελευθερία. Πού να βρεις λέξεις γι' αυτά τα μυστήρια! Όλο το μυστικό είναι η αγάπη, ο έρωτας στον Χριστό. Το δόσιμο στον κόσμο τον πνευματικό. Ούτε μοναξιά νιώθει κανείς, ούτε τίποτα. Ζει μέσα σ' άλλον κόσμο. Εκεί που η ψυχή χαίρεται, εκεί που ευφραίνεται, που ποτέ δεν χορταίνει.

Είναι μία πανήγυρις και το κέντρο όλης της χαράς είναι το πρόσωπο του Χριστού. Τι είναι ακριβώς, δεν μπορούμε στο βάθος να το καταλάβομε, διότι ο Θεός είναι άπειρος, είναι μυστήριο, είναι σιωπή. Ο Θεός είναι πολύ μυστικός, αλλά υπάρχει παντού. Θεό ζούμε, Θεό αναπνέομε, αλλά δεν μπορούμε να αισθανθούμε το μεγαλείο Του, την πρόνοιά Του. Συχνά κρύβει τις ενέργειες της θείας Του προνοίας (ΛΟΓΟΙ ΟΝΤΩΝ). Όταν όμως αποκτήσομε την αγία ταπείνωση, τότε τα βλέπομε όλα κι όλα τα ζούμε· ζούμε τον Θεό ολοφάνερα κι αισθανόμαστε τα μυστήρια Του. Τότε πια αρχίζομε να Τον αγαπάμε. Κι αυτό είναι κάτι που το ζητάει Εκείνος. Είναι το πρώτο που ζητάει για τη δική μας ευτυχία, ...

Το άκρον εφετόν είναι ο Θεός, ο Πατέρας ο Υιός το Άγιον Πνεύμα. Όλα τα πρόσωπα είναι ένα μεταξύ τους και είναι ένα και με την Εκκλησία.

Για να μη ζείτε στο σκοτάδι, γυρίστε το διακόπτη της προσευχής, ώστε να έλθει το θείο φως στην ψυχή σας. Στο βάθος του είναι σας θα φανεί ο Χριστός. Εκεί, στο βάθος είναι η Βασιλεία του Θεού.

Πηγή: *“ΒΙΟΣ ΚΑΙ ΛΟΓΟΙ” ΤΟΥ ΓΕΡΟΝΤΑ ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ*